

[Poul Sørensen.]

loven i de forløbne år. Svært har det været at finde frem til en ordning, som fyldestgør både den sikkerhed, der må være til stede, og det retfærdighedskrav, der kan rejses, men vi vil gerne fra vor side arbejde med på at få en yderligere udvidelse af syges afstemningsmuligheder. Vi erkender, at der må tages hensyn til de praktiske forhold — det kommer man ikke uden om — og vi er også ganske indforstået med, at den hemmelige afstemning bør respekteres, og at man ikke skal løbe nogen risiko for, at den tilsidesættes. Jeg deler den opfattelse, at det er ønskeligt at skabe afstemningsmuligheder for så mange som overhovedet muligt. Om vi skal gå ud over de her foreslåede regler, således at andre syge kan komme i betragtning, vil jeg gerne vente med at tage endelig stilling til, til sagen har været grundigt overvejet, men vi udtaler altså vor villighed til at arbejde med på dette område, idet vi erkender, at her foreligger et problem, som presser på, og som vi meget gerne vil have løst til vælgerens tilfredshed.

Efter disse få bemærkninger om de enkeltheder i forslaget om folketingsvalgloven, som også har relation til den kommunale valglov, vender jeg mig til det, der er hensigten med lovforslaget om ændringer i lov om valg til folketinget. Det, der her brænder på, er spørgsmålet om valglovens grundregler, først og fremmest det spørgsmål, der er aktuelt: spørgsmålet om valglovens spærreregler.

Jeg vil gerne til indledning sige, at det som bekendt ikke er mit parti, der satte dette spørgsmål på dagsordenen. Det er kommet fra anden side. Den højtærede statsminister sparede sig jo ikke, hvad løfter angik, op mod valget, og på dette område udtalte han sig på en sådan måde — det må jeg erkende — at de medborgere, der har interesse for at få spærrereglerne ændret og altså få de gældende bestemmelser slækket, måtte få det indtryk, at den højtærede statsminister indbød til at give dem medhold i de synspunkter, de ofte på dette område har fremsat. Det er vel på denne baggrund, at lovforslaget er fremsat, og derfor vil jeg gerne sige, at jeg har været såre tilfreds med den måde,

socialdemokratiets ærede ordfører har taget tingene på, idet jeg forstod, at sådan kaste det hele over bord ville det store regeringsparti i hvert fald ikke. Jeg mener også, at der her foreligger et i høj grad brugeligt forhandlingsgrundlag for de samtaler i udvalget, der nu skal finde sted. Her har vi altså det særsyn, den mærkværdighed, at der fremsættes et lovforslag, men det væsentligste, som dette forslag bygger på, har regeringen ikke taget standpunkt til. Det må vi tage til efterretning og se, om det kan klares i udvalget. Det har selvfølgelig ikke sin berettigelse at pege på, som man gør det ude omkring, at det er mindre demokratisk at have en rimelig spærreregulering, end det ville være overhovedet ikke at have nogen spærreregulering. Den ærede forrige taler har belyst spørgsmålet ved at pege på de engelske forhold, der jo er meget bombastiske, derefter også på andre landes valglove, ikke mindst på de to nordiske landes problemer, idet de mindre partier her er betydelig vanskeligere stillet, end de er ifølge den danske valglov.

Jeg vil gerne understrege, at det konservative folkeparti ikke kan acceptere det synspunkt, at man bør tilstræbe en matematisk retfærdighed. Det har ikke vor interesse. Vi mener ikke, det vil gavne sagen. Det fører meget let til en opdeling i mange små partier, som kan gøre folketinget uarbejdsdygtigt. Der har allerede været nævnt eksempler herpå, og jeg skal forskåne tinget for flere, men blot fastslå, at også vi har været opmærksom på den udvikling, der har fundet sted i andre lande, hvor man ved mange små partiers tilstedeværelse i en lovgivende forsamling har fået standset eller vanskeliggjort parlamentets væsentligste arbejde. Den tilstand ønsker vi ikke, og vi kan altså ikke bidrage til at imødekomme forslagets tanke om faktisk at vende tilbage til en spærreregulering, hvorved man næsten når til en matematisk retfærdighed. Efter vor mening bør der finde en rimelig begrænsning sted.

Andre ordførere har nævnt en række spørgsmål, og man kan vel næsten sige, at hele grundlaget for valgloven ville komme til behandling, hvis blot nogle af de tanker, som her er fremsat, gøres til genstand for overvejelse; der ville i hvert fald blive tale